

σκλάβος

σκλάβος, ο, θηλ. **σκλάβα, η**, ουσ. [<μσν. σκλάβος <μσν. εθν. Σκλάβος (= Σλάβος)] ο σκλάβος. **1.** αυτός που είναι απόλυτα υποταγμένος σε κάποιον ή που είναι απόλυτα εξαρτημένος από κάποιον: «ό,τι και να κάνει, του δίνει αναφορά, γιατί είναι σκλάβος του». (Λαϊκό τραγούδι: **σκλάβος** έχω απομείνει μες στα χέρια σου κι αν θα φύγω μακριά σου θα 'ν' η σκέψις μου κοντά σου - στα λημέρια σου). **2.** ο ερωτικός σύντροφος, πάνω στον οποίο έχουμε απόλυτη επιρροή, που τον κάνουμε ό,τι θέλουμε: «από τη μέρα που τη γνώρισε είναι σκλάβος της». (Λαϊκό τραγούδι: μες στην καρδιά χρυσό παλάτι σ' έχω, **σκλάβο** μ' έκανες, τι θα γινώ; μποέμισσα, στο λέω, δεν αντέχω, τα γαλανά σου μάτια πάντα λαχταρώ // μ' άλλες γυναίκες τα λεφτά σου σπαταλάς, σ' έχουνε φάει το πιτό και το παιχνίδι, εμένα πάντοτε σαν **σκλάβο** μου μιλάς κι όλο μου φέρνεσαι σαν να 'μουννα σκουπίδι). **3.** ειρωνικός χαρακτηρισμός ατόμου που δουλεύει εξοντωτικά: «εγώ δεν είμαι σκλάβος, για να δουλεύω με το ρυθμό που δουλεύει ο τάδε». (Λαϊκό τραγούδι: δούλεψε **σκλάβο** δούλεψε ως τη στερνή πνοή σου, αφού γεννήθηκες φτωχός έτσι θα πάει η ζωή σου).

- δουλεύει σαν σκλάβος ή δουλεύει σαν το σκλάβο, δουλεύει εξοντωτικά: «έχει μεγάλη οικογένεια κι απ' το πρωί μέχρι το βράδυ δουλεύει σαν σκλάβος, για να τα φέρει βόλτα». Για συνών. βλ. φρ. δουλεύει σαν σκυλί ή δουλεύει σαν το σκυλί, λ. σκυλί.

- είναι σκλάβος των παθών του, είναι απόλυτα εξαρτημένος από τα πάθη του: «όσο κι αν προσπάθησε, δεν μπόρεσε να κόψει τα χαρτιά, γιατί μια ζωή αυτός ο άνθρωπος είναι σκλάβος των παθών του».

- σαν σκλάβος δούλεψε και σαν αφέντης τρώγε, βλ. λ. [αφέντης](#).

- τον έκανε σκλάβο του (της), τον (την) κάνει ό,τι θέλει, έχει απόλυτη επιρροή επάνω του (της): «όποιον παίρνει στην παρέα του, επειδή έχει πολλά λεφτά, θέλει τον κάνει σκλάβο του || απ' τη μέρα που τη γνώρισε, τον έκανε σκλάβο της».